

anter, der foregår hvert andet år i oktober måned, har virkning fra den 1. november.

Til nr. 7.

Forslaget er en følge af, at det er den faste voldgiftsrets opfattelse, som regeringen deler, at en oprettelse af flere tilsvarende retter ikke — som bestemt i den gældende lov — bør kunne ske ved kgl. anordning, men kun ved lov.

Til nr. 8.

Forslaget er en følge af, at retten fremtidig i forbindelse med den foreslåede ændring af rettens navn har til hensigt at betegne de afgørelser, der afslutter en sag, som „domme“ i overensstemmelse med de allerede nu benyttede udtryk i lovens § 4, litra B, nr. 6 og 7, og litra D, § 5, litra A, nr. 1, stk. 2, og nr. 3, § 10, stk. 2, og § 16. Da sagsomkostninger imidlertid — omend kun undtagelsesvis — kan tænkes pålagt ved de under en sags behandling forefaldende beslutninger, vil ordet „afgørelse“ være det rette udtryk.

Til nr. 9.

Den foreslåede ændrede formulering af paragraffen tilsigter alene at lovfæste den praksis, som hidtil har været fulgt ved en sags forberedelse for retten.

Til nr. 10.

Afsigelse af udeblivelsesdom forekommer i et mindre antal sager, typisk i tilfælde, hvor en indklaget uorganiseret arbejdsgiver — trods behørig stævning — ikke giver møde ved et forberedende

retsmøde, hvor kun formanden eller en af næstformændene er til stede.

Efter den nugældende ordning må rettens øvrige 6 medlemmer indkaldes for at afsige dom, hvilket er fundet mindre rimeligt.

Det foreslås derfor, at udeblivelsesdom kan afsiges af rettens formand uden tilkaldelse af rettens øvrige medlemmer, en ordning der har en parallel i den i retsplejelovens § 341 givne bestemmelse om, at udeblivelsesdom i landsretssager afsiges af den forberedende underrettsdommer.

Til nr. 11.

Bestemmelsen i den gældende lovs § 14, 2. stk. — hvorefter formandens kendelser vedrørende tvistigheder, som under vidneførslen eller syns- og skønsoptagelse opstår for retten, kan kæres til vedkommende landsret — har aldrig været anvendt i praksis, og da den i øvrigt må anses som lidet stemmende med reglen i lovens § 16 om, at rettens domme er endelige og retskraftige, foreslås det, at bestemmelsen udgår.

Til nr. 12.

Den foreslåede tilføjelse angående fuldbyrdelse af forlig, indgået for arbejdsretten, tilsigter alene at lovfæste en tilstand, der allerede nu anses for gældende ret, og som stemmer overens med retsplejelovens § 478, stk. 1, nr. 2.

Til nr. 13.

Med nedsættelsen i maj 1925 af den første arbejdskommission blev revisionsbestemmelsen i 1919-loven anset for opfyldt. Bestemmelsen er nu indholdsløs og foreslås derfor ophævet.